

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎN C H E I E R E

cu privire la inadmisibilitatea recursului declarat de Maria Olar,
reprezentată de avocatul Alexei Croitor,

în cauza civilă, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de
Maria Olar împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova cu privire
la constatarea încălcării dreptului la judecare în termen rezonabil a cauzei
penale și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei din 05 decembrie 2023 a Curții de Apel Chișinău,

*(Dosarul nr. 2ra-480/24
NR. PIGD 2-23026799-01-2ra-15042024)*

Recurs declarat după 01 septembrie 2023. Recursul este vădit neîntemeiat.
Art. 433 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă.
Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel nu constituie un temei de
casare a ei.

Judecătoria Chișinău, sediul Centru: jud. V. Gîrleanu
Curtea de Apel Chișinău: jud. A. Pahopol, A. Malîi, R. Pulbere

25 iunie 2025

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de Maria Olar, reprezentată de avocatul Alexei Croitor,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Oxana Parfeni, *Președinte*,

Gheorghe Stratulat,

Ion Munteanu, *judecători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 20 februarie 2023, Maria Olar a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova cu privire la constatarea încălcării dreptului la judecare în termen rezonabil a cauzei penale și repararea prejudiciului moral (f. d. 3-4).

2. În motivarea cererii de chemare în judecată, reclamanta Maria Olar a indicat că la 28 septembrie 2018, aproximativ la ora 15:45, în timp ce ea protesta pașnic, exprimându-și dezacordul cu comportamentul unui angajat al Consiliului Superior al Magistraturii, Alexandru Manuilenco, care se afla la intrarea în curtea blocului Consiliului Superior al Magistraturii, amplasat pe str. M. Eminescu, nr. 5, mun. Chișinău, s-a apropiat de ea, a apucat-o pe de gât, târând-o într-o parte, cauzându-i leziuni corporale sub formă de echimoză la nivelul brațului sting și la nivelul degetului doi mâna dreaptă, care se caracterizează prin vătămare corporală neînsemnată.

3. În privința lui Alexandru Manuilenco a fost pornită cauza penală privind învinuirea în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) din Codul penal, în cadrul căreia dânsa a fost recunoscută în calitate de parte vătămată, înaintând în această calitate o acțiune civilă.

4. La 26 februarie 2019 cauza penală a fost transmisă în instanța de judecată și prin sentința din 14 februarie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, Alexandru Manuilenco a fost recunoscut vinovat de comiterea contravențiilor prevăzute de art. 78 și art. 354 din Codul contravențional, eliberându-se de răspundere contravențională în legătură cu expirarea termenului de prescripție. Totodată, acțiunea civilă înaintată împotriva lui Alexandru Manuilenco a fost respinsă ca nefondată.

5. Prin decizia din 30 septembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins ca fiind nefondat apelul avocatului Igor Tuhari, în numele inculpatului Alexandru Manuilenco, admis parțial apelul părții vătămate Maria Olar, casată, inclusiv și din oficiu în baza art. 409 alin. (2) din Codul de procedură penală, sentința din 14 februarie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care: - procesul penal de învinuire a lui Alexandru Manuilenco de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) din Codul penal (pe episodul cu partea vătămată Maria Olar) și s-a încetat conform prevederilor art. 332 alin. (2) din Codul de procedură penală, deoarece fapta inculpatului constituie contravenție. Alexandru Manuilenco a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art. 78 alin. (1) din Codul contravențional (pe episodul cu partea vătămată Maria Olar), iar în temeiul art. 30 alin. (2), art. 441 alin. (1) lit. b) din Codul contravențional, procesul contravențional a fost încetat în legătură cu intervenirea termenului de prescripție de tragere la răspundere contravențională. Acțiunile civile înaintate de partea vătămată Maria Olar au fost admise parțial. S-a încasat de la Alexandru Manuilenco în beneficiul Mariei Olar suma de 2 500 de lei, cu titlu de prejudiciul moral cauzat prin contravenție.

6. Cu referire la termenul de examinare a cauzei a indicat că în prima instanță examinarea acesteia a avut loc în perioada 26 februarie 2019 - 14 februarie 2020, în instanța de apel – în perioada 5 martie 2020 – 16 iunie 2020, în instanța de recurs – în perioada 25 august 2020 - 8 februarie 2021, în instanța de apel – în perioada 5 aprilie 2021 - 30 septembrie 2022, iar în prezent cauza se află în procedura Curții Supreme de Justiție.

7. Respectiv, a notat că termenul de examinare a cauzei penale, în care are statut de parte vătămată, nu este unul rezonabil pentru examinarea acestei categorii de plângeri, or, din 26 februarie 2019 cauza se află pe rolul instanțelor de judecată fără a fi pronunțată o decizie irevocabilă.

8. În drept, reclamanta și-a întemeiat pretențiile în temeiul dispozițiilor art. 2036 alin. (1), 2037 alin. (1), (2) din Codul civil, art. 2 alin. (1), art. 5 alin. (1) din Legea nr. 87 din 21 aprilie 2011 privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen

rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, art. 6 CEDO.

9. Astfel, Olar Maria a solicitat constatarea încălcării dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei penale de învinuire a lui Manuilenco Alexandru în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1), art. 287 alin. (1) din Codul penal și repararea prejudiciului moral în sumă de 200 000 lei.

10. Reclamanta Maria Olar a solicitat constatarea încălcării dreptului la examinarea în termen rezonabil a cauzei penale de învinuire a lui Alexandru Manuilenco în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1), art. 287 alin. (1) din Codul penal și repararea prejudiciului moral în sumă de 200 000 de lei.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

11. Prin hotărârea din 08 iunie 2023 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, fost respinsă ca neîntemeiată, cererea de chemare în judecată depusă de Maria Olar împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova cu privire la constatarea încălcării dreptului la judecare în termen rezonabil a cauzei penale și repararea prejudiciului moral (f. d. 107, 114-121).

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

12. La 08 iunie 2023, prin intermediul poștei electronice, Maria Olar, reprezentată de avocatul Alexei Croitor, a declarat apel nemotivat (f. d. 111-112), împotriva hotărârii din 08 iunie 2023 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, iar la 08 septembrie 2023 a declarat apel motivat, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii instanței de fond, cu rejudecarea cauze și pronunțarea unei noi decizii de admiterea cererii de chemare în judecată depusă de Maria Olar (f. d. 132-134-verso).

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

13. Prin decizia din 05 decembrie 2023 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Maria Olar, reprezentată de avocatul Alexei

Croitor, menținută hotărârea din 08 iunie 2023 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru (f. d. 142, 143-150).

14. În consolidarea soluției adoptate, instanța de apel a reținut că prin acțiunea înaintată Maria Olar a invocat încălcarea dreptului la examinarea în termen rezonabil a acțiunii civile *înaintate împotriva lui Alexandru Manuilenco în cadrul cauzei penale privind învinuirea ultimului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) din Codul penal.*

15. Din materialele cauzei urmează că Maria Olar, în calitate de parte vătămată, a înaintat acțiune civilă *împotriva lui Alexandru Manuilenco în cadrul cauzei penale privind învinuirea ultimului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) din Cod penal* la 29 iulie 2019.

16. Sentința prin care Alexandru Manuilenco a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art. 78 și art. 354 din Codul contravențional, dar eliberat de răspundere contravențională în legătură cu expirarea termenului general și acțiunile civile înaintate de Anatol Mătășaru și Maria Olar au fost respinse, a fost pronunțată la 14 februarie 2020, având loc 15 ședințe de judecată.

17. Ulterior, la 26 februarie 2020 Maria Olar a înregistrat apel împotriva sentinței, iar la 3 martie 2020 cauza penală a fost expediată în adresa Curții de Apel Chișinău și, având loc o singură ședință de judecată, prin decizia din 16 iunie 2020 a Curții de Apel Chișinău, apelul declarat de Maria Olar a fost admis.

18. La 07 august 2020, decizia din 16 iunie 2020 a Curții de Apel Chișinău a fost contestată cu recurs de către toți participanții, iar la 12 august 2020 cauza penală a fost expediată în adresa Curții Supreme de Justiție și prin decizia din 08 februarie 2021 a Curții Supreme de Justiție, au fost admise recursurile părților vătămate și a inculpatului, cu casarea deciziei din 16 iunie 2020 a Curții de Apel Chișinău și cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

19. La 02 aprilie 2021 cauza penală a fost expediată în adresa Curții de Apel Chișinău și prin decizia din 30 septembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău (pronunțată integral la 08 noiembrie 2022) a fost respins apelul

avocatului Igor Tuhari, în interesele inculpatului Alexandru Manuilenco, admis parțial apelul declarat de Anatol Mătășaru și Maria Olar, cu casarea inclusiv din oficiu, în baza art. 409 alin. (2) din Codul de procedură penală, a sentinței din 14 februarie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani și emiterea unei noi hotărâri prin care, procesul penal de învinuire a lui Alexandru Manuilenco de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) din Codul penal (pe episodul cu partea vătămată Maria Olar), și de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) din Codul penal (pe episodul cu partea vătămată Anatolie Mătășaru), a fost încetat conform art. 332 alin. (2) din Codul de procedură penală, deoarece fapta inculpatului constituie contravenție. Alexandru Manuilenco a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art. 78 alin. (1) din Codul contravențional (pe episodul cu partea vătămată Maria Olar), și în temeiul art. 30 alin. (2), art. 441 alin. (1) lit. b) din Codul contravențional, procesul contravențional s-a încetat în legătură cu intervenirea termenului de prescripție de tragere la răspundere contravențională. Alexandru Manuilenco a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art. 354 alin. (1) din Codul contravențional (pe episodul cu partea vătămată Anatolie Mătășaru), și în temeiul art. 30 alin. (2), art. 441 alin. (1) lit. b) din Codul contravențional, procesul contravențional s-a încetat în legătură cu intervenirea termenului de prescripție de tragere la răspundere contravențională.

20. Totodată, acțiunile civile înaintate de partea vătămată Maria Olar și partea vătămată Anatolie Mătășaru au fost admise parțial, cu încasarea de la Alexandru Manuilenco în beneficiul Mariei Olar a sumei de 2 500 de lei, cu titlu de prejudiciu moral cauzat prin contravenție, acțiunea civilă privind repararea prejudiciului material, a fost respinsă, ca fiind neîntemeiată.

21. La 06 decembrie 2022, părțile vătămate Anatol Mătășaru și Maria Olar au depus recurs împotriva deciziei din 30 septembrie 2022 a Curții de Apel Chișinău, iar la 24 ianuarie 2023, cauza penală a fost expeditată în adresa Curții Supreme de Justiție, fiind repartizată la 28 ianuarie 2023, judecătorului Anațolie Țurcan. Astfel, cauza penală, la moment se află spre examinare la Curtea Supremă de Justiție.

22. Pe de altă parte, din suportul probatoriu urmează că după adoptarea deciziei din 16 iunie 2020 a Curții de Apel Chișinău, a fost emis document

executoriu privind încasarea de la Alexandru Manuilenco în beneficiul Mariei Olar a sumei de 3 000 de lei, cu titlu de prejudiciu moral, pe care la 29 iulie 2020 Maria Olar l-a depus spre executare silită executorului judecătoresc George Boțan, ultimul intentând la aceeași dată procedura de executare silită.

23. Potrivit încheierii executorului judecătoresc privind încetarea procedurii de executare silită din 10 august 2020, la 7 august 2020 Alexandru Manuilenco a achitat în beneficiul Mariei Olar suma de 3 000 de lei, cu titlu de prejudiciu moral, prin ce a executat documentul executoriu menționat.

24. La caz, instanța de apel a notat că, într-adevăr, *la momentul înaintării prezentei acțiuni, cauza penală privind învinuirea lui Alexandru Manuilenco în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal, în cadrul căreia Maria Olar a înaintat acțiunea civilă*, se afla în examinare la Curtea Supremă de Justiție.

25. În același timp, deși recurenta/apelanta/reclamanta a invocat depășirea termenului rezonabil de examinare a cauzei, instanța de apel a precizat că încă după adoptarea de către Curtea de Apel Chișinău a deciziei din 16 iunie 2020, în temeiul acesteia a fost emis document executoriu cu privire la încasarea de la Alexandru Manuilenco în beneficiul Mariei Olar a sumei de 3 000 de lei, cu titlu de prejudiciu moral, pe care Alexandru Manuilenco și l-a executat deja la 7 august 2020.

26. Cu toate că se atestă o întârziere la examinarea *cauzei penale privind învinuirea lui Alexandru Manuilenco în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) din Codul penal*, în situația în care *acțiunea civilă* înaintată în cadrul cauzei penale respective a fost nu numai soluționată definitiv, ci și executată, această întârziere poate fi tolerată, or, durata totală a procedurii – 1 an și 8 zile nu este una excesivă.

27. Prin urmare, se recunoaște ca fiind corectă motivarea efectuată de către instanța de fond și instanța de apel cu privire la lipsa premiselor de a constata că instanțele naționale nejustificat au tergiversat examinarea acțiunii civile.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

28. La 14 aprilie 2024, prin intermediul poștei electronice, Maria Olar, reprezentată de avocatul Alexei Croitor, a declarat recurs împotriva deciziei din 05 decembrie 2023 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond, cu emiterea unei noi decizii prin care să fie admisă cererea de chemare în judecată depusă de Maria Olar (f. d. 156-159).

SOLICITAREA RECURENTULUI

29. În motivarea recursului, recurenta Maria Olar, reprezentată de avocatul Alexei Croitor, a invocat prevederile art. 432 alin. (1) lit. a), e) din Codul de procedură, care reglementează că recursul poate fi admis dacă interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție; hotărârea sau decizia contestată este arbitrară și/ori se bazează în mod determinat pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor.

TERMENUL DE DECLARARE A RECURSULUI

30. Art. 434 alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

(2) Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.”

31. Completul de judecată conchide că recurenta, s-a conformat prevederilor art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă și a depus în termen recursul, or, copia deciziei motivate a fost expediată la 11 aprilie 2024, în adresa avocatului Alexei Croitor, în interesele Mariei Olar, fapt ce se confirmă prin extrasul din poșta electronică (f. d. 154), iar cererea de recurs a fost depusă la 14 aprilie 2024, prin intermediul poștei electronice (f. d. 156-159).

32. Ulterior, în adresa Ministerului Justiției al Republicii Moldova a fost expedit copia recursului declarat de Maria Olar, reprezentată de avocatul Alexei Croitor, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței timp de o lună de la data primirii corespondenței, fapt ce se confirmă prin extrasul din poșta electronică anexat la materialele dosarului (f. d. 167).

33. Până la data stabilită pentru examinarea admisibilității recursului, Ministerul Justiției al Republicii Moldova nu a făcut uz de dreptul său procedural de a depune referință.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

34. Art. 433 alin. (1) lit. (f) din Codul de procedură civilă

(1) Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care: f) recursul este vădit neîntemeiat.

35. Art. 432 alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă

(1) Recursul este admis dacă:

a) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;

c) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv sau a fost respins ca fiind tardiv un apel depus în termen;

d) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;

e) hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;

f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(2) Temeiurile menționate la alin.(1) lit.d)–f) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.

36. Art. 440 alin. (1), (2) din Codul de procedură civilă

„(1) În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

(2) Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

37. Din analiza prevederilor legale reținute supra, rezultă că admisibilitatea/ inadmisibilitatea recursului, urmează să însușească în condițiile Codului de procedură civilă exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase. Astfel, normele citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

38. În această ordine de idei, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, Codul de procedură civilă dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului, dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate.

39. Completul Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

40. Instanța de recurs atestă că motivele de casare, invocate în recurs, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă, deoarece se referă la dezacordul recurentei cu soluția pronunțată de către Curtea de Apel Chișinău și nu relevă că aceasta s-ar baza în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

41. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează faptul că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici, care sunt de natură a învedera netemeinicia hotărârii/deciziei și care se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 din Codul de procedură civilă.

42. Nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de netemeinicie pe care se bazează, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată.

43. Recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, ci implică determinarea greșelilor imputate instanței de apel și o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează aceste critici. Simpla trimitere la un text de lege, fără explicarea pretensei interpretări și/sau aplicării eronate a prevederilor legale de către instanța de apel, nu echivalează cu un argument. Dacă ar proceda la examinarea unei asemenea pretins argument, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție s-ar substitui autorului recursului, fapt care ar echivala cu un control efectuat din oficiu.

44. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special, în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

45. În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

46. Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p.141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 09 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

47. În astfel de circumstanțe, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție concluzionează de a aprecia recursul declarat de Maria Olar, reprezentată de avocatul Alexei Croitor, ca fiind inadmisibil.

48. Ținând cont de cele expuse *supra* și în temeiul art. 431 alin. (1) și (2), art. 433 alin. (1) lit. f), 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă.

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibil recursul depus de Maria Olar, reprezentată de avocatul Alexei Croitor, împotriva deciziei din 05 decembrie 2023 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Oxana Parfeni

Judecători

Gheorghe Stratulat

Ion Munteanu